

CSONTOS MÁRTA

Fogas vers

Fogaid közt növekszik az
átjárhatóság, egyre több
Corega kell a tér kitöltéséhez,
mert nem akarsz, hogy kárba
vesszen a harapás ereje, még
mindig garanciát akarsz vállalni
a rágás minőségéért, s ahogy
nyelved tapogat a maradék
zománccfalon, talán egy *Stonehenge*
utánzatot akarsz reprodukálni,
odabent, az archaikus őscsonkokon.

Naponta többször új kötőanyaggal
erősítet meg a hidat; gömbölyítet,
öblögetet, egyengetet az extra
erős anyagot, torzókat kenegetsz,
javítgatod a bordázatot.
Most is ott állsz a mosdókagyló
sikamlós öle fölött, s ahogy a
felesleget sóhajoddal kiköpöd,
érzed régi korok és ételek illatát,
érzed, hogy ízlelőbimbóid nedvei
elidőznek az emlékezésben, önfeléd
mámorba merülsz, s nem is veszed
észre, hogy sírva öklendezel
a porceláncsésze felett.